

Maija Ekosaari
Projektipäällikkö, SÄMPLE-projekti
Museokeskus Vapriikki, Tampere

CIDOC2014 Dresdenissä, Saksassa 6.-13.9.2014

CIDOCin, ICOMin dokumentointi- ja tiedonhallintakomitean, vuosittainen konferenssi Dresdenissä oli yksi CIDOCin historian suurimmista. Konferenssissa oli miltei 300 osallistujaa, joista reilu kolmannes isäntämaasta. Konferenssiosallistujia oli 50 maasta ja kaikista maanosista. Reilun viikon mittaiseen työskentelyjaksoon oli ympätty konferenssin lisäksi muitakin kiinnostavia tapahtumia, mm. Gettyn thesaurus -työryhmän tapaaminen ja Digital Culture Content Forum, joihin CIDOC2014 osallistujat halutessaan pääsivät mukaan. Työryhmätapaamisissa oli enimmillään kymmenen samaan aikaan ja tieteellinen ohjelma oli aikataulutettu 3-5 paralleelisesti. Järjestelyt oli tehty saksalaisella täsmällisyydellä ja suuren vierasmäärän hallinta onnistui, koska Dreikönichkirchen konferenssikeskuksessa ja sen läheisyydessä oli paljon erikokoisia ryhmätyötiloja käytössämme.

Ohjelman ja abstraktikirjan voi ladata konferenssin sivuilta
<http://www.cidoc2014.de/index.php/en/home/program-information>.

Toimin konferenssissa monessa roolissa, joka teki matkasta antoisan—ja raskaan. Konferenssin kaksi ensimmäistä päivää oli varattu CIDOCin työryhmien tapaamisille ja niiden järjestäjille työpajoille. Osallistuin CIDOCin kesäkoulun kouluttajien työpajaan. Jyväskylän yliopisto on tuomassa CIDOC Summer Schoolia Suomeen ja kaikkien kesäkoulun opettajien täytyy antaa hyväksytty opetusnäyte.

Tusinan verran museoammattilaisia Afrikasta, Aasiasta, Amerikoista ja Euroopasta hioi koulutustaitojaan useammallakin eri kielellä. Kurssin tavoitteena oli oppia välittämään rajattu tieto tai taito pienryhmälle nelituntisen opetusmoduulin aikana. Meidän piti myös valmistaa opetusnäyte ja kouluttaa kurssitoverimme.

Olen CIDOCin hallituksen sihteeri. Hallitukselle oli sovittu konferenssin ajaksi viisi parituntista kokousta— luonnollisesti konferenssiohjelman ja iltahjelman väliin jäävälle ”vapaa-ajalle”. Vaikka kaikkia kokouksia ei ehditty pitää muiden kiireiden vuoksi, Dresdenin nähtävyyksien katselu jäi haaveeksi. Dresdenin kokousten aikana hallitusta puhutti erityisesti CIDOCin strategia, jota aikaisemmin ei ole kirjallisena ollut, ja sääntöjä tarkentavien toimintaohjeiden laatiminen. ICOMin kansallisten ja kansainvälisten komiteoiden välinen yhteistyö nousi myös esille.

CIDOC käynnisti uuden, Helsingin konferenssissa ehdotetun, aineettoman kulttuuriperinnön (ICH WG) työryhmän toiminnan. Työryhmä perustettiin virallisesti Rioossa 2013 ja sille saatiin puheenjohtajaksi intialainen Manvi Sharma New Delhin National Museum Institutesta. Olin itsekin mukana Manvi Sharman vetämän uuden Intangible Cultural Heritage –työryhmän kokouksissa, ja avustin häntä toimimalla niiden sihteerinä. TAKOn nykydokumentointihankkeet ja siihen liittyvä ohjeistus kiinnostivat ryhmän jäseniä. Lisätietoja uudesta työryhmästä: <http://network.icom.museum/cidoc/working-groups/ich/>

Välillä sain sentään paeta sihteerin roolista. Maanantaina olin puheenjohtajana Processes in Museum Documentation –sessiossa. Tiistaina palaveerasin ensi vuoden konferenssijärjestäjien kanssa. Kävimme kolmisen tuntia läpi hyvin käytännöllisiä asioita ja pohdimme konferenssin teemoja. Keskiviikkona pidin esityksen Policies and Strategies –sessiossa Kokoelmapolitiikan muistilistasta museoille. Museoiden tiedonhallinnan strategioihin ja käytäntöihin keskittyvä Policies ja strategies –teema oli ensimmäistä kertaa esillä CIDOCin konferenssissa. Se oli hyvin suosittu ja asian esillä pitämistä toivottiin jatkettavan tulevinakin vuosina.

Torstaina konferenssijärjestäjät tarjosivat useita järjestettyjä tutustumisretkiä mm. Leipzigiin, Chemnitziin ja muihin lähiseudun kaupunkeihin. Jätin ne väliin ja kävin tutustumassa Dresdenin vanhaan kaupunkiin ja ”uuteen” barokkikaupunginosaan. Oli vihdoin aikaa hengähtää hiukan.

Torstaina ja perjantaina pidettiin Dresdenin yliopiston kirjastossa Digital Culture Content Forum (DCCF). Se on kansainvälinen asiantuntijaryhmä, jonka tarkoitus on keskustella ja löytää yhteisymmärrys ajankohtaisista digitaalisen kulttuuriperinnön haasteista. Tapaamisia pidetään vuosittain ja joka vuosi kutsu lähetetään hiukan eri ihmisille. Noin puolet 20-30 osallistujasta pitää alustuksen omasta työstään tai tutkimuksestaan. Itselleni tärkeitä aiheita keskusteluissa olivat kysymykset avoimen datan strategioista ja niiden käytäntöönpanosta. Lisätietoja: digitalculturalcontentforum.org/index.php?ln=en&to=dresden

Konferenssista palattuankin oli paljon tehtävää: CIDOCin hallituksen ja vuosikokouksen pöytäkirjojen kirjoittamista, kontaktilistojen päivittämistä ja yhteydenpitoa ICOMin ”pääkonttoriin” Pariisiin. Ajan salliessa päivitän ja postitan CIDOC Events facebook –sivuille pikku-uutisia ja otan osaa LinkedIn –ryhmän keskusteluun. Vielä en ole saanut hallitusta innostumaan twittaamisesta, mutta onneksi muut ovat ottaneet erilaiset #cidoc haltuunsa.

Monien työryhmien työskentely ja esitykset nivoutuvat sekä oman projektini tavoitteisiin että Suomessa käytävään keskusteluun. Konferenssien jälkeen kuluu paljon aikaa ajatusten vaihdossa kollegojen kanssa.

Omien projektien saavutusten esittely ja niistä saatava palaute pitää jakaa projektikumppaneiden kanssa. Uudet ajatukset ja ennen kaikkea esimerkit toimivista käytännöistä varsinkin avoimen datan ja yhteisöjen kanssa tehtävän dokumentointityön kanssa piti langat kuumina useampaankin suuntaan.

CIDOCin Documentation Standards WG:n aloittama sekä Getty Institutessa tehtävä sanastotyö ja niiden välinen yhteistyö (jonka olemassaolosta en ole aivan varma) ovat asioita, joita Suomessakin kannattaisi seurata.

Tuntuu siltä, että jokaista konferenssipäivää kohti pitäisi olla pari-kolme päivää aikaa purkaa ja jakaa kokemuksia. Nyt aina jokin asia tai henkilö unohtuu sorvin ääreen palatessa—onneksi on sentään matkaraportti, johon voi koota muruset kaikesta oppimastaan.

Viimeiseksi on hyvä kiittää OKM:tä ja ICOM Suomen komiteaa matkani tukemisesta. Konferensseihin osallistuminen ja kansainvälisten luottamustoimien hoito olisi liki mahdotonta ilman sitä. ICOMin, suomalaisten museoiden ja projektien tuen ansiosta paitsi tuomme tietotaitoa kotimaahan, myös markkinoimme suomalaista osaamista ulkomailla.